

tige Mennesker. Flere af disse ere Invalider, som have døjet ondt i Krigen og i alle de Aar derefter og nu leve i den yderste Nød og Fattigdom. Det havde været langt smukkere at mindes disse Krigsbegivenheder ved at hædre de gamle Krigere end ved at holde Spise- og Drikkegilder omkring i Officersforeningerne. Ville de Herrer være med til at yde noget i den Retning, vil Sagen stille sig anderledes for mig, jeg tror da ikke at behøve at tage Afstand fra dem. Der er dog ikke fremkommet noget Forslag i den Retning. Den Maade, man her har foreslaaet at mindes Krigen paa, ser jeg mig ikke i Stand til at stemme for, og jeg vil ogsaa fraraade enhver anden at stemme for den.

P. Pedersen: Det er et Spørgsmaal, som er fremkommet her ved 3dje Behandling af Finansloven, der foranlediger mig til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger. I en Skrivelse fra Krigsministeriet til Finansudvalget, som er anført i Bilagene til Ændringsforslagene, omtaler den højtærede Minister, hvorledes Forholdet stiller sig med Hensyn til Indkvarteringsbyrden hos Beboerne paa Jægerspris, og stiller i Henhold dertil to Ændringsforslag angaaende Oprettelsen af en Teltlejr for Artilleriet ved dets Øvelser paa den Egn. Ministeren mener, at en saadan Teltlejr kunde oprettes for 13,500 Kr., og samtidig foreslaar Ministeren at bevilge 2,500 Kr. aarlig som Forhøjelse til de forskellige Indkvarteringer. Jeg kan ikke skønne, at disse 13,500 Kr. en Gang for alle kan have nogen væsentlig finansiel Betydning, i alt Fald kan der fra Statskassens Standpunkt intet være, der kunde afskrække fra denne dog temmelig ubetydelige Sum. Det ærede Finansudvalg er ikke her ved 3dje Behandling gaaet ind paa Ministerens Ændringsforslag, men efter den ærede Ordførers velvillige Udtalelser kan jeg ikke skønne rettere, end at Finansudvalget ikke stiller sig afvisende eller uvilligt over for det. Jeg har faaet det Indtryk, at disse Beboere kunne vente i en nær Fremtid, naar dette Spørgsmaal atter kommer frem, at man naar et Resultat, som Beboerne kunne glæde sig ved. Da jeg tidligere har berørt dette Spørgsmaal, skal jeg ikke nu komme nærmere ind paa det. Jeg haaber, at den højtærede Krigsminister f. Eks. til næste Samling vil overveje Spørgsmaalet nærmere, og at vi da kunne opnaa et gunstigt Resultat. Jeg kan ikke andet end udtale en Tak til den højtærede Minister for hans velvillige Holdning. Det

er jo ikke noget ubetydeligt Spørgsmaal for de paagældende Beboere. Jeg vil altsaa haabe, at dette Spørgsmaal maa blive ordnet saaledes, som det her er foreslaaet af den højtærede Minister.

Krigsministeren (Tuxen): Det Haab, jeg udtalte ved 2den Behandling af Finanslovforslaget, at jeg i Tiden mellem 2den og 3dje Behandling ved Konference med det ærede Udvalg vilde faa nogle af de strøgne Bevillinger genoptagne af dette, er ikke gaaet i Opfyldelse. Jeg er saaledes ikke i det heldige Tilfælde som de fleste af mine ærede Kolleger at kunne rette Tak paa Tak til det ærede Udvalg for dets Imødekommenhed. Sagen er tværtimod den, at Udvalget endnu ved 3dje Behandling staar paa ganske det samme Standpunkt som ved 2den Behandling; saaledes at hele det Beløb, der er foreslaaet bevilget paa Krigsministeriets ekstraordinære Budget § 26 V., kun er 375,300 Kr. Et Lyspunkt er det, at dette Beløb er lidt større, end det har været de to foregaaende Aar, og omtrent 60,000 Kr. større end i Fjor; men saa er der til Gængæld i Aar ingen Kasernebevillinger. I Virkeligheden er dette Beløb aldeles utilstrækkeligt til Opfyldelsen af de Krav, der stilles. Jeg kan ikke andet end fastholde mine Udtalelser ved 2den Behandling, at man ikke i Længden kan vedblive med saa indskrænkede Bevillinger som dem, der nu i de sidste Aar ere blevne givne paa § 26. De ville vise sig aldeles utilstrækkelige, og man vil derved risikere at komme ind i ret vanskelige Forhold. Jeg haaber derfor, at vi ved Forhandling i næste Samling skulle komme til et bedre og lykkeligere Resultat. Naar jeg har fremsat alle disse Ændringsforslag, har det ikke været i den Tro at faa dem alle bevilgede. Men jeg haabede dog, at nogle enkelte af dem vilde være gaaede igennem. Jeg skal ikke nu komme ind paa en nærmere Drøftelse af de enkelte Bevillinger. Det vilde for Størstedelen blive en Gentagelse af, hvad jeg tidligere har udtalt. Heller ikke skal jeg fremhæve Nødvendigheden af enkelte Bevillinger fremfor andre. De ere i Virkeligheden alle overordentlig nødvendige, ligeegyldigt, hvad enten de gælde Land- eller Søbefæstningen. Jeg skal derfor kun ganske flygtig berøre Bevillingerne paa § 22. Paa Konto L. b. er Summen 69,000 Kr. nedsat med 5,000 Kr. og paa Konto L. d. er der ligeledes en Nedsættelse med 5,000 Kr. Da den første Konto vedrører Uddannelsen af Befalingsmænd og Mandskab, den anden Ma-